

"ACINIZ ACIMIZ,
MÜCADELENİZ
MÜCADELEMİZDİR"

Bu sözler, Almanya'da Black Lives Matter/ Siyahi Yaşamlar Değerlidir eylemine katılanlara ait. Artık dünyanın herhangi bir yerinde herhangi bir polislin ya da militarist bir kurumun katlettiği bir can, "kol kırılır yen içinde kalır" hesabı, o ülke topraklarında saklı tutulamayacak. ABD'den Yeni Zelenda'ya dünyanın bütün ezilen ve sömürülenleri, "birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için" demeye başladılar.

Nasıl yoksulluk vb küreselleştirse, işçi sınıfı ve emekçilerin eylemleri, savaşa ve ırkçılığa karşı eylemler de küreselleşti. İsteyen buna "kelebek etkisi" desin, isteyen "küresel iç savaş" desin, isteyen "dünya devrimi" desin; önemli olan dünyanın bütün ezilen ve sömürülenlerinin yer-kürenin herhangi bir yerinde "atılan haksız bir tokadın acısını kendi yüzlerinde hissetmeleri"dir.

DEVAMI 2. SAYFADA

7 Haziran 2020 - 017

MÜCADELE BİRLİĞİ

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

SERMAYE CEHENNEMİ!

Raporlar Türkiye'nin işçiler için nasıl bir cehennem olduğunu gözler önüne seriyor. Tepeden tırnağa işçilerin kanı üzerine kurulmuş bir sistem bu. Acımasız, vahşi bir sistem.

Salgın süresince adı konulmamış "sürü bağışıklığı" uyguladı dinci faşist iktidar. Resmi olarak salgının Türkiye'de görüldüğü tarihten bugüne 146 işçi, corona'dan hayatını kaybetti. Yaklaşık üç aylık bu zaman diliminde iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçi sayısı ise 500! Çarklar sadece alnterini değil, bizzat işçileri öğütüyor. Cinayet bu sistemin "fitratında var!"

Yoklukla, açlıkla, işsizlikle baskı altına alınan işçi

sınıfı, hiçbir güvenlik önlemi alınmaksızın ağır şartlarda işe koşuluyor. Patron örgütleri sıraya girdi. Model üstüne model geliştirerek işletmeleri adeta Nazi kamplarına çevirme gayretindeler. "İzole üretim tesisleri" mi dersiniz, çipli takip sistemi mi... Pek çok sektörde "uzaktan çalışma/online çalışma" sayesinde neredeyse sınırsız mesailere kavuştu sermaye. Üstelik pek çok işletme giderinden de kurtularak!

MESS başkanı, müjde verir gibi "yeni bir düzenin başlangıcı" diyor bu uzaktan çalışma sürecine. "Haf-tada bir gün ofis dışından çalışmak" yeni bir standart haline gelmiş.

DEVAMI 2. SAYFADA

Çarklar sadece alnterini değil, bizzat işçileri öğütüyor. Cinayet bu sistemin "fitratında var!"

Yoklukla, açlıkla, işsizlikle baskı altına alınan işçi sınıfı, hiçbir güvenlik önlemi alınmaksızın ağır şartlarda işe koşuluyor.

"Nefes Alamıyoruz"

Gençlik Meclisleri'nden gençler, ırkçılığa ve polis cinayetlerine dikkat çekmek için Trump AVM önünde George Floyd tişörtleriyle protesto eylemi yaptı.

Floyd'un fotoğrafının bulunduğu ve "Justice For Floyd" yazılı tişört giyen gençler, "No Justice, No Peace / Adalet Yoksa Barış Da Yok" pankartı açtı.

AVM'nin güvenlik görevlileri eylemi engellemeye çalışmasına rağmen eylemciler, "Nefes alamıyoruz" sloganları attı.

Vollarda Açlık Ve Susuzluktan Ölüm

Geçtiğimiz hafta Hindistan'dan bir video yayıldı dünyaya... Yoksulluğun, çaresizliğin videosu... Tren istasyonunda bir bebek, açlıktan ölen annesini çekiştirerek uyandırmaya çalışıyor...

Hindistan'da 25 Mart'ta pandemi nedeniyle sokağa çıkma yasağı ilan edildi, işyerleri kepenk kapattı, üretim ve ulaşım durdu.

23 yaşındaki Arbina Hatun, kırsal kesimden şehirlere çalışmaya gelen yüzbinlerce göçmen işçiden biriydi. İşyerleri kapanıp işsiz kalınca,

2 yaşında bebeğiyle birlikte memleketine geri dönmeye çalışıyor. Toplu taşıma hizmet dışı, sadece çok az sayıda tren ile ulaşmaya çalışıyor işçiler memleketlerine. Yer bulamayan yüzbinler ise yürüyerek ulaşmaya çalışıyor evlerine...

Bihar eyaletine bağlı Muzafferpur kentindeki tren istasyonunda tren bulmaya çalışan genç işçi kadın, çocuğuyla birlikte Kaithar kentindeki kız kardeşine gidiyordu. Kadın açlık, susuzluk ve aşırı sıcaklar nedeniyle tren istasyonunda hayatını kaybetti. Minik çocuk ise durumdan bihaber, annesini örtüsünden çekiştirip uyandırmaya çalışıyor...

EDİTÖR

KOKUŞMUŞ CESET

Dinci faşist iktidar, şaşkın, dağınık, ne yapacağını bilemez halde. Bu tespiti daha önce, S.Soylu'nun istifa girişimi sırasında yapmıştık; şimdi bu durumun artan biçimde sürdüğünü görebiliyoruz.

Hatırlayalım, önce iktidarın Sağlık Bakanı "dışarı çıkma yasağı olmayacak" diye açıklama yaptı, bir gün sonra SS sahneye çıktı, "iki gün sokağa çıkmayacak" diye açıkladı; onun da bir gün sonrasında "şahsım"ın toplumu evde tutmaya gönülünün elvermediğini bu yüzden sokağa çıkma yasağının olmayacağı kararı aldığını öğrendik.

İşin komedi yanını mizahçılara bırakıyoruz.

Soruna ciddi yaklaşanlar, devlet ve toplumu yönetenlerin büyük bir dağınıklık, keşme-keşlik, ne yapacağını bilemez haldelik içinde olduklarını görecektir. "Eski yöntemlerle yönetememe"nin ötesine geçtiler; korku ve panik, durumlarını özetleyen iki kavramdır artık.

Ekonomik ve politik krizin şiddeti ve bunu iyice derinleştiren Covid-19 salgını dinci faşist iktidarı, faşist devleti panik içinde hareket etmeye itiyor. Bu durum o kadar belirgin hale geldi ki, panik ve telaşlarını attıkları her adımlarında görmek mümkün.

Dinci faşist iktidarın arkasındaki toplumsal destek, gözle görülür biçimde azalıyor. Hoşnutsuzluk, huzursuzluk, öfke ve kızgınlık toplumun daha geniş kitlelerine yayılıyor. İşsizlik ve bununla birlikte yoksulluk, iflaslar, mutlak açlık giderek artıyor.

Bu gidişi durdurmak ve tersine çevirmek için dinci faşist iktidarın elindeki tek araç baskı ve terörü artırmak.

DEVAMI 2. SAYFADA

KOKUŞMUŞ CESET

BAŞ TARAFI 1. SAYFADA

Ancak bunun da sonuç vermediğini, devrim toplumsal güçlerinin faşist baskı, terör, tehdit, yıldırma yöntemleri karşısında sinmediğini; aksine, bu yöndeki her adımın kitlelerin öfkelerini ve kızgınlığını artırdığını dehşet içinde seyrediyor.

HDP'li vekillerin vekilliklerinin düşürülmesi işte bu koşullarda gündeme geldi. AKP'li bir yetkilinin "4 Haziran yeni bir milat olacak" biçimindeki sözlerle kastettiği şey, ana çizgileriyle tanımladığımız durumu tersine çevirmek için yeni bir saldırı dalgasının başlatıldığınıdır.

Öyleyse, arkası gelecek.

Dinci faşist iktidarın arkasındaki toplumsal desteğin erimesini uzlaşmacılar, sosyal reformistler düzenlenecek ilk seçimlerde bu iktidarın gidici olacağı biçiminde anlıyorlar. Hayal görüyorlar, hayal aleminde yaşıyorlar. Olaylardan, olup bitenden ders almayı da bilmiyorlar.

Dinci faşist iktidarın seçimle değişme yolu kaç yıl önce kapatıldı, görmüyorlar. Meclis, kaç yıldır kokuşmuş bir cesetten ibarettir, görmek ve anlamak istemiyorlar. Belki de, tüm varlık nedenleri anlamsız hale geleceği için görüp anladıkları halde kabul etmek istemiyorlar. Onun için uzlaşmacılar hala, bu kokuşmuş ceset ortamında bulunmaya "demokratik siyaset" yapma diyor; hala orayı bir "mevzi" olarak görüyor. Mevzi olduğu doğru olabilir, ama saldırıya uğrayanı değil, saldırganı koruyan bir mevzi..

Meclis ölüdür, dinci faşist iktidarın, işine yaradığı için, şimdilik ortadan kaldırmadığı bir cesettir. Dinci faşist iktidarın bu Meclis'te elde edilecek bir çoğunlukla değişeceğini sanmak hayal aleminde yaşamaktır; kitlelere bunu söylemek onları aldatmaktır.

Tekelci sermaye sınıfı, egemenlik aracı olarak, dinci faşist iktidarı sürdürmek amacıyla. CHP ve diğer burjuva muhalefet partileri tekelci sermaye sınıfının bu amacıyla uyum içinde hareket ediyor; dinci faşist iktidarı ayakta tutmak, yıpratmamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Hala CHP'yi "demokrasi gücü" olarak gören uzlaşmacılar ve sosyal reformistler, bu gerçeği anlamak istiyorlarsa Kılıçdaroğlu denen adamın söz ve tutumlarına, dinci faşist iktidara yönelecek her öfkeyi yatıştırıcı üslubuna baksınlar.

Dinci faşist iktidar ancak bir halk ayaklanmasıyla yıkılabilir; sandıkla değil. Demokrasi sorunu bir devrim sorunudur, faşist devletin bir devrimle yıkılması sorunudur.

Bu gerçekten kaçınmak için kafayı sandığı gömmek işe yaramaz; gerçek böyle değişmez.

Peki halk ayaklanması ve devrim mümkün mü? Bir halk ayaklanmasının dipten gelen uğultusunu duymak için kulağınızı yere dayayın demeyeceğiz; dinci faşist iktidarın, faşist devletin ve tekelci sermayenin panik ve korku dolu ruh haline bakın yeter!

BAŞ TARAFI 1 SAYFADA

Yakında bu günlerin sayısının daha da çoğalacağı, evden çalışan işçilerin iş yükünün artacağı (ki halihazırda artıyor) ve çalışma süresinin alabildiğine uzayacağı gerçeği, sermayenin iştahını kamçıyor! Sınıfın örgütlenmesini parçalamanın, bütünlüğü bozmanın, işçiyi bütünden kopartarak "biyelleştirmenin" derdinde.

Üretim birimlerinde adeta elektronik pranga anlamına gelen çiplerle takip edilen, "emek verimliliği artışı" için ölümüne zorlanan işçiler, uzaktan çalışma şartlarında ise neredeyse son sınırına kadar uzatılan çalışma süreleri ve işletme giderlerinden kurtulmanın yaratacağı ek karlar... Sermayenin "yeni dönem" diye müjdelediği cehenneme hoş geldiniz!

Sermayenin "yeni dönem" diye müjdelediği cehenneme hoş geldiniz!

"Çalışma kampları" hayaliyle hayatlarını cehenneme çevirdikleri işçilerin sessiz sedasız boyun eğmesini mi umuyor sermaye sınıfı ve faşist devlet?

"Çalışma kampları" hayaliyle hayatlarını cehenneme çevirdikleri işçilerin sessiz sedasız boyun eğmesini mi umuyor sermaye sınıfı ve faşist devlet? Böyle bir beklentisi olsa, bekçi

yasasından emir komuta yargı sistemine, polis gaz stokunun yenilenmesinden ipten kazıktan kurtulanlarla çete oluşumunun güçlendirilmesine, türlü çeşit adımları atar mı hiç?

"ACINIZ ACIMIZ, MÜCADELENİZ MÜCADELEMİZDİR"

BAŞ TARAFI 1. SAYFADA

Pandemi, bu olguyu daha görünür ve belirgin hale getirdi. Dünyanın bütün ezilenleri ve sömürülenleri bu süreçte "zenginler sınıfı" ile aynı gemide olmadıklarını bizzat yaşayarak gördüler. Onlar tarafından nasıl acımasızca ölümün kucağına atıldıklarını, yaşamın dışına itildiklerini bir kez daha gördüler.

Ama artık "Yeryüzünün Lanetlileri", emperyalist-kapitalistler tarafından kendilerine biçilen bu kefeni giymeyeceklerini ve nefes alabilmek için burjuvazinin nefesini kesmek gerektiğini eylemle-

riyle gösteriyorlar. İnsanlık, doğanın ve kendisinin yıkımına karşı "artık yeter" diyerek isyan etmeye başladı.

Bu süreç, durmayacak; sızramalarla son radesine kadar gidecektir. Dünya devrim süreci olgunlaşarak ilerliyor...

Çağrı Merkezi'nde Koronavirüs

Samsun'da Ziraat Bankası'nın Çağrı Merkezi çalışanı 28 kişi, koronavirüs şüphesiyle Gazi Devlet Hastanesine kaldırıldı; merkez, İl Hıfzısıhha Kurulu tarafından kapatıldı.

250 kişinin çalıştığı Samsun Cumhuriyet Meydanı'nda bulu-

nan çağrı merkezinde çalışanlar evlerine gönderildi. İl Sağlık Müdürlüğü'nün filyasyon ekiplerince 28 kişinin temas ettiği diğer çalışanlar ve ailelerine yönelik çalışma başlatıldığı ve hastaneye kaldırılan çağrı merkezi çalışanlarının tedavilerine başlandığı be-

Samsun'da Ziraat Bankası'nın Çağrı Merkezi çalışanı 28 kişi, koronavirüs şüphesiyle Gazi Devlet Hastanesine kaldırıldı; merkez, İl Hıfzısıhha Kurulu tarafından kapatıldı.

lirtildi.

Çağrı merkezi çalışanları, koronavirüs sürecinde hiç bir önlem alınmadan çalıştırıldıklarını, 16 Nisan'da twitter üzerinden Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'ya duyurmuşlardı. Fakat herhangi bir denetim yapılmayan, önlem alınmayan çağrı merkezinden salgın hızla yayıldı.

“Baskılara Bir Tek Komite İle Karşı Koyabiliriz”

İşçi Temsilcileri Konseyi'nin bir sanayi işçisi ile yaptığı ve facebook sayfalarında paylaştığı röportajı paylaşıyoruz:

Merhaba, şu an nerede çalışıyorsunuz? Ne üretiyorsunuz?

TPI Fabrikası'nda çalışıyorum. Rüzgar Enerjisi Türbin Kanatlarını üretiyoruz.

Bize çalışma ortamınızı anlatır mısınız?

Biz üç vardiya sistemiyle çalışıyoruz. Bölüm olarak altı bölüm, her bir bölümün içinde ayrı ayrı dallar var. Toplam iki bin civarında çalışan var. Fabrikamızda tekerli araçların iyileştirme çalışmaları yetersiz ve araçlar elverişsiz. Bu yüzden de kullanımı zor. İşçilerin geliştirme önerileri var ama yerine getirilmiyor ya da kabul edilmiyor.

Corona günlerinde çalışma biçiminizde bir değişiklik oldu mu?

Önce bir hafta izin verildi. Üç günü idari izin, sonra da üç gün yıllık iznimizden kullandırıldı. Ayrıca revire çıktığımızda, "halsizim" dediğimizde hemen rapor veriliyordu. Kronik hastalığı olanlar ücretli izne çıkarıldı. Bu dönemde beyaz yakalılar da homeofis çalıştı.

Petrol iş sendikasına örgütlüyüz. Sendika patronlarla görüşme yaptı. Bir hafta ücretli izin, bitmezse ikinci hafta da ücretli izin gerektiğini söyledi ama ikinci hafta çalıştık.

İş kazası olduğunda da anlaşmalı hastanelere gönderiyorlar. Rapor parasını işyeri ödüyor. Ama yatırılan rapor parasının iadesini istiyorlar.

Ayrıca biz kişisel olarak sadece yakın arkadaşlarımızı görmeye gidiyoruz. Tanımadıklarımızla da telefonla bilgi alıp irtibat kuruyoruz. Sendika herkese gidiyor, gidemediğimiz yerler için sendikaya gidip bilgi alıyoruz. Sendika bize herhangi bir halsizlik vb durumda hemen revire çıkın diye talimat verdi.

Fabrika üst yönetimi zaten iş kazası ya da aksi bir durumda işçi ile ilgileniyor. Salgın döneminde heryeri plastik sandalye ile donattı. Sosyal mesafe için fabrikaya girerken iki tane, çıkarken bir tane, ayrıca otomatın iki tane kimyasal maske alabiliyoruz. Maliyeti düşürmek için malzeme kalitesini ve sayısını çok düşürdüler.

İçerideki durum nasıl? Genel olarak işçilerin sorunları neler?

İçeride sürekli baskı hali devam ediyor. En üstten gelen baskı silsile yoluyla bize dayanıyor. İş kazaları da her zaman oluyor. Genel olarak fabrikada komite olması işçiye güven vermekte. Yapılan baskılara karşı bir tek komite ile karşı çıkabiliriz. Komiteyle ilgili sizinle daha çok konuşmamız gerek. Görüşmeye devam edelim.

Elbette, iyi çalışmalar.

Mayıs Ayında En Az 156 İşçi Yaşamını Yitirdi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, her ay hazırladığı iş cinayetleri raporunu yayınladı. Rapora göre Mayıs ayında en az 156 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi.

İşçilerden 29'unun ise Covid-19 nedeniyle yaşamını yitirdiği belirtilirken, Covid-19'un meslek hastalığı olarak kabul edilmesi, işçilerin bu hastalık nedeniyle yaşamını yitirmesi halinde iş cinayeti kabul edilmesi gerektiği söylendi.

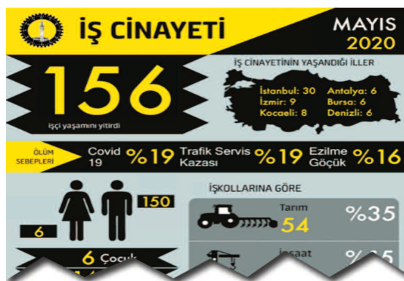
Rapora göre, Covid-19 nedeniyle Mart ayında 14, Nisan ayında 103 işçi, Mayıs ayında ise 29 işçi yaşamını yitirdi. Bilim insanlarının açıklamalarının Covid-19'un muhtemelen aşı bulununcaya kadar (bir yıl) hayatımızda önemli bir belirleyen olacağını gösterdiğine değinilen raporda Bu noktada, bugüne kadar yapılanların değerlendirilmesinin de önümüzdeki süreç pratiği için önemine işaret

edildi.

İSİG Meclisi raporunda, Covid-19 bulaşıcı hastalıkla ilgili alınması gereken tedbirler ve buna ilişkin pratiğe ilişkin değerlendirmeler de yaptı.

Mayıs ayında iş cinayetlerinde ölen 156 kişinin 6'sı çocuk, 6'sı kadın işçi. 59 işçi ise 51 yaş ve üstünde. Ve yaşamını yitiren işçilerden 14'ü göçmen/mülteci işçi.

En fazla ölüm nedenleri de sırasıyla Covid-19, trafik/servis kazası, ezilme/göçük, kalp krizi, yüksekte düşme, zehirlenme/boğulma, şiddet, patlama/yanma, intihar ve elektrik çarpması.

"Kadınların İradesi Teslim Alınamaz!"

HDP Kadın Meclisi, HDK Kadın Meclisi ve TJA, Kadıköy'de Leyla Güven'in milletvekilliğinin düşürülmesi ve ardından tutuklanmasını Beşiktaş İskele Meydanı'nda kadın örgütlerinin de katılımıyla protesto ederek "Asla teslim olmayacağız" dedi.

Aralarında Emekçi Kadınlar (EKA)'nın da olduğu kadın örgütleri de eyleme destek verdi.

HDP İstanbul Kadın Sözcüsü Pınar Türk, iktidarın salgınla müca-

dele etmek, halk sağlığını düşünmek yerine HDP'ye saldırdığını belirterek, "Sokaklarda olmaya, her yerde direnmeye devam edeceğiz" dedi.

Salgın sürecinde iktidarın kadınların, emekçilerin, işçilerin kazanılan haklarına saldırdığına dikkat çeken SKM Sözcüsü Deniz Aktaş ise bu haksızlıklara ses çıkaranların hedef alındığını söyledi.

Basın metnini okuyan Arzu Fırat, Leyla Güven'in yaşamını kadın ve Kürt halkının özgürlüğüne feda ettiğini ifade etti ve kadınların özgürlüğü için tüm kamuoyuna dayanışmada bulunma çağrısı yaparak sözlerini tamamladı.

Kadınlar eylemi sloganlarla sonlandırdı.

"Kocam İsterse Çalışabilir!"

Twitter'da bir kullanıcı geçtiğimiz günlerde "Kocam isterse çalışabilir" yazan bir paylaşımında bulundu. Bu paylaşım sonrası birçok twitter kullanıcısı kadınlarla ilgili kılıplaşmış olan, bunun yanı sıra bakanların kadınlarla ilgili kurduğu bazı cümleleri erkeklere uyarlayarak #erkekyerinibilsin etiketi altında paylaşmaya başladı. Etiket kısa zamanda Türkiye gündeminin ilk sırasına oturdu.

Paylaşımların çoğu, hepimizin kanıksadığı cümlelerin erkeklere uyarlandığında, ne kadar abes görüldüğünü ortaya koydu. Kadınlara karşı ayrımcılığın toplumun iliklerine kadar işlediğini gördük bir kez daha.

Bu paylaşımlardan bazılarını siz

okurlarımız için derledik.

"Karındır sever de döver de, aile içi mesele bizi bağlamaz."

"Ben kocamın çalışmasına tabii ki karşı değilim, ama akşam eve geldiğimde kapıyı güler yüzle açan, önüme bir tabak sıcak yemek koyan bir erkek görmek isterim."

"Beyefendi sus, bir erkek olarak sus."

"Erkek dediğin evinden damatlığıyla çıkar, kefeniyle girer."

"Kadındır hem sever hem döver."

"Erkek iffetli olacak herkesin içerisinde kahkaha atmayacak."

"Şantiyecilik kadın işidir. Elinizin hamuru ile o kadar kadının içinde ne işiniz var."

"Örtüsüz erkek perdesiz ev gibidir. Ya satılıktır ya kiralıktır."

"Erkek dediğin zariftir, kırılğandır. Erkek çiçektir"

Covid-19

Resmi

Günlüğü

TÜRKİYE

Onaylanmış vakalar
169.000
+878

İyileşen
135.000
-

Ölüm
4.669
+21

DÜNYA

Onaylanmış vakalar
6,66 Milyon
+119.000

İyileşen
-
-

Ölüm
393.000
+4.288

7. Yılında Gezi'nin Işığında Kavraya

2013'te işsizlik oranı % 9.7, yoksulluk sınırı 3.523 TL ve asgari ücret 1.082 TL'ydi. 2020'de işsizlik oranı % 23,1'e , yoksulluk sınırı 8.098'e TL'ye yükseldi, asgari ücret ise 2.324 TL oldu. Dolar kuru 2013'te 1.90 iken, 2020 'de 6.80'e ulaştı. Dışa tam bağımlı bir kapitalist ülke açısından bakıldığında, ekonomik olarak emekçi halkların alım gücü azaldı, hayat pahalılığı arttı.

Gezi Ayaklanması'nın üzerinden 7 yıl geçti. 7 yıl insanlığın bugüne kadar geldiği milyonlarca yıllık tarih içerisinde çok küçük bir zaman dilimi. Gezi'yi yaratan bir toplum içinse, kapitalizmden kaynaklanan ve her gün katlanarak artan binlerce sorun ve zorluklar içerisinde koskacaman 7 yıl.

Kapitalizmin 2000'li yıllar boyunca şahit olduğumuz küresel çaptaki çöküşü, sadece Türkiye'de değil, dünyanın birçok yerinde emperyalistleri, kapitalistleri zorlayan-korkutan derecede büyük kriz ve ayaklanmalara yol açtı.

ABD'nin kalbinde gerçekleşen Occupy Ayaklanması, Ortadoğu'daki etkileri günümüze kadar süren ve neredeyse bütün Ortadoğu ülkelerine yayılan Arap halklarının ayaklanmaları, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan Gezi Ayaklanması ve devamındaki süreçte gerçekleşen 6-8 Ekim Ayaklanması, Soma ve Berkin eylemleri, geçtiğimiz yıl başlayan ve hala devam eden Fransa'daki Sarı Yelekliler Ayaklanması, Yunanistan, Şili, Sudan, Lübnan ve daha saymadığımız birçok ülkede gerçekleşen ve milyonların katıldığı ayaklanmalar...

Bütün bu ayaklanmalar tesadüfi bir şekilde gerçekleşmedi. Milyonlarca insanın dünyanın dört bir yanında sokaklara dökülmesi, hükümetleri ve sermaye iktidarlarını hedef alan hareketin kendisinin yeni bir dünya için mücadele etmek için

yaşamsal sebepleri var.

Ayaklanmaların çıkış noktasına baktığımızda ağaçların kesilmesi, seyyar satıcının kendini yakması gibi, ayaklanmalar için genel bahaneler rolü oynayan olaylarla karşılaşabiliriz. Ancak bunlar görünen sebeplerdir, temel sebepler değil. En başta zamlarla, vergilerle emekçilerin canına tak ettiren ve emekçileri açlık, işsizlik, yaşamdan kovulma ve sefaletle karşı karşıya bırakan kapitalizmin ekonomik krizleri, toplumun çoğunluğunun içinde buldukları berbat sosyo-ekonomik koşullardan memnun olmaması, sermaye iktidarlarının emekçiler üzerindeki baskı ve terörü bu ayaklanmaların en temel sebepleridir.

Gezi Ayaklanması'nı da hazırlayan sosyo-ekonomik, toplumsal koşullar da aynı koşullardır. Çocuğundan, yaşlısına, gencinden emekçi kadınlara, farklı etnik kökenlere mensup ezilen uluslardan, farklı inançlara, toplumun her tabakasından işçi ve emekçilerin katıldığı, milyonlarca insanın sokaklarda devlet güçleri ile çatışırken kapitalizme meydan okudu. Türkiye ve Kürdistan'daki emekçi halklar, çok büyük bir güç, enerji ve cesaretle, dayanışma içerisinde bu hareket önüne hedef olarak "Hükümet İstifa" demeye başladı. Fakat emekçi sınıfların katılımı ile, hareket giderek devrimcileşerek "Hükümet İstifa, İktidar Halka" sloganını atmaya başlamıştı. Ayaklanmanın Türkiye'nin her tarafına

yayılmamasının en büyük sebebi olan gençlik, "anne önde değilim" dese de, en önde ve en yaratıcı biçimlerle kapitalizmin karşısında durdu.

7 yıl sonra bugün, Gezi'de sokaklara dökülen milyonlar da, Gezi ayaklanmasına yol açacak ekonomik, sosyal ve siyasal koşullar da ortadan kalkmadı. 2013'ten 2020'ye geçen 7 yıllık süre zarfına baktığımızda, kapitalizmin bugün ne kadar vahim bir durumda olduğunu ve çöküşünü çok net bir biçimde görebiliriz. 2013'te işsizlik oranı % 9.7, yoksulluk sınırı 3.523 TL ve asgari ücret 1.082 TL'ydi. 2020'de işsizlik oranı % 23,1'e , yoksulluk sınırı 8.098'e TL'ye yükseldi, asgari ücret ise 2.324 TL oldu. Dolar kuru 2013'te 1.90 iken, 2020 'de 6.80'e ulaştı. Dışa tam bağımlı bir kapitalist ülke açısından bakıldığında, ekonomik olarak emekçi halkların alım gücü azaldı, hayat pahalılığı arttı.

Bir yandan ekonomik sıkıntılar emekçilerin boğazına sarılmışken, Gezi Ayaklanması'nın ardından devam eden iki yıllık bu büyük kahramanlıklar sürecini kanla bastırmak, devrim cephesini suskunlaştırmak için faşist devlet saldırılarına hız verdi. Bir taraftan sermayenin kendi içindeki egemenlik kavgası ve devrimin o büyük gücünün yıpratmış olduğu devlet aygıtındaki dağınıklık, 15 Temmuz'da darbe girişimi ile en üst seviyesine ulaştı. Darbeden hemen önce Kürdistan'ın birçok yerinde kentleri yıkan, binlerce insanı

yıkan, yüzlerce insanı yakarak öldüren faşizm, darbeden hemen sonra OHAL ilan ederek binlerce insanı KHK'larla işinden etti, cezaevlerine tıktı; KHK'larla binlerce insan işten atıldı, yine binlerce insan faşizme karşı politik tutum aldığı, örgütlü mücadele yürüttüğü gerekçesiyle tutuklandı, yüzlerce ilerici dernek kapatıldı. Taciz, tecavüz ve kadına şiddet olayları giderek yoğunlaştı ve dinci-faşist devlet bunlara her defasında tecavüzcülerin yanında olarak cevap verdi. İntiharlar, özellikle de kendini yakarak gerçekleşen intiharlar onlarca defa yaşandı.

Ve daha bahsetsek sayfalar sürece binlerce sorun Gezi'den bugüne süregelen öfkeyi giderek biliyor. Pandemi süreciyle derinleşen ekonomik kriz, emekçi halkların memnuniyetsizliği, faşizmin ve sermayenin eskisi gibi yönetememesi bizlere devrimin ve sosyalizmin ne kadar güncel olduğunu gösteriyor.

Gezi bize cesaret etmeyi, bizi bu düzene mahkum edenlere karşı örgütlü hareket etmeyi ve aslında birlikten ne kadar güçlü olduğumuzu somut olarak öğretti. Bizler bugün geleceksizliğe, işsizliğe, yoksulluğa itiliyoruz. Ancak devrim mücadelesinin böylesine güncel olduğu bir süreçte başka bir seçeneğimiz var; emperyalizme-kapitalizme karşı, sosyalizmi kurmak için örgütlü bir mücadele vermek.

NAZLI CAN